

عنوان مقاله:

اندازه گیری و تحلیل نرخ بازگشت سرمایه گذاری در تحقیقات کشاورزی ایران

محل انتشار:

فصلنامه اقتصاد کشاورزی، دوره 5، شماره 2 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

علی باقرزاده - دکتری علوم اقتصادی

اکبر کمیجانی - استاد دانشکده ی اقتصاد دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

امروزه یکی از مهمترین شاخصهای لازم برای تصمیم گیری به منظور سرمایه گذاری در تحقیقات کشاورزی مفهوم نرخ بازگشت سرمایه گذاری داخلی است. بر اساس این مفهوم اقتصادی میتوان اظهار نظر کرد که هر یک واحد پولی سرمایه گذاری در تحقیقات کشاورزی دارای چه میزان عایدی و یا بازده بر روی ارزش محصولات بخش کشاورزی است. به رغم اهمیت تحقیقات کشاورزی در انباشت دانش و ایجاد نوآوری در محصولات بخش کشاورزی در پژوهش حاضر با استفاده از رهیافت آلمون و با جمع آوری داده های پژوهش به روش ساینه و منابع آماری جهاد کشاورزی، بانک مرکزی و سازمان فایو برای بازه ی زمانی 1387 - 1358، به بررسی تاثیر تحقیقات کشاورزی داخلی بر بهره‌وری کل عوامل تولید کشاورزی در ایران پرداخته شد. نتایج مطالعه نشان داد که اثر تحقیقات کشاورزی بر بهره‌وری کل کشاورزی معنیدار و مثبت است. به طوری که میزان کشش بلندمدت تحقیقات کشاورزی داخلی بر بهره‌وری کل این بخش 17% / 0 بوده است. علاوه بر آن در راستای اهداف تحقیق با استفاده از روش شناسی محاسبه ی نرخ بازگشت سرمایه گذاری داخلی، میانگین نرخ بازگشت سرمایه گذاری در تحقیقات کشاورزی برای دوره مورد مطالعه (1387 - 1358)، 36% برآورد شد که در مقام مقایسه با میانگین آن برای کشورهای در حال توسعه یعنی رقم 51% کمیت پایینی است. توجه به نتایج این مطالعه پیشنهاد میشود که دولت به منظور ارتقای جایگاه تحقیقات کشاورزی در گسترش تولید و افزایش بهره‌وری کشاورزان اقدام به تخصیص منابع مالی بیشتر برای انباشت سرمایه در تحقیقات کشاورزی نماید به طوری که با نزدیک شدن مقدار این سرمایه گذاری ها به حد استانداردهای جهانی (یعنی تا میزان 2% از تولید ناخالص کشاورزی) شاهد افزایش نرخ بازگشت سرمایه گذاری در تحقیقات کشاورزی کشور باشیم.

کلمات کلیدی:

بهره‌وری کل عوامل تولید، نرخ بازگشت سرمایه گذاری در تحقیقات کشاورزی، وقفه ی چند جمله ی آلمون

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/763146>

